

Maartje Kranenburg

Deze week ben ik te gast in het prachtige monumentale winkelpand van Collectie Kranenburg aan de Sprongstraat waar ik letterlijk en figuurlijk een inkijkje mocht krijgen in de wereld van handgemaakte sieraden en die van degene die ze maakt. Dit is het domein van een vrouw die geboren is in het midden van het land maar op 12 jarige leeftijd met haar moeder, broers en zusjes naar Zutphen verhuisde. Grappig detail is dat haar ouders toen ze heel klein was regelmatig in Zutphen een huis huurden tijdens vakanties. Op vijfjarige leeftijd heeft ze ooit tijdens zo'n vakantie gezegd: 'Hier ga ik later wonen'.

Ze ging hier naar de Vrijeschool en had een fantastische tijd. Na haar middelbare schoolperiode verhuisde ze naar Schoonhoven maar kwam op enig moment weer terug naar Zutphen voor haar werk en voor de liefde. Haar vakgebied was naast haar werk als goudsmid ook het ontwerpen van interieurs, meubels en verlichting.

De binding met Zutphen is vandaag de dag heel sterk, het voelt als thuis. Dat zit deels in de herinnering aan een fijne tijd uit haar jeugd, waaraan ze nog vaak herinnerd wordt als ze leerkrachten van de Vrijeschool tegenkomt. Maar ook het haast feeërieke en de schoonheid van de historische binnenstad spreekt haar enorm aan. 'En ik voel me echt bevoorrecht dat ik in die oude sfeer mag wonen en werken', zegt ze enthousiast. 'Zeker ook omdat mijn werk als goudsmid een link heeft naar iets klassieks is het fijn om in deze inspirerende omgeving te kunnen werken'.

Ik vroeg haar of ze altijd al wist dat ze dit werk zou gaan doen maar dat blijkt niet zo te zijn. 'Ik wilde aanvankelijk ballerina worden maar helaas werd ik op enig moment afgekeurd

vanwege mijn voeten’, zegt ze. ‘Toen ging ik nadenken over een “second best” en kwam al snel uit op dat ik goudsmid wilde worden’. ‘Het maken van sierraden brengt me eigenlijk in een zelfde soort staat van zijn als met ballet’. Ze vertelt me hoe ze tijdens haar werk altijd klassieke muziek luistert er hoe er een soort van knop om lijkt te gaan. Dat ze in een eigen bubbel terecht komt van waaruit inspiratie vloeit om mooie dingen te maken. ‘Daar zit ook de overlap naar design, waarin het eveneens gaat om een zoektocht naar harmonieuze schoonheid. ‘Ik kan me er zelf in verliezen maar het voedt me tegelijkertijd ook.

Een andere passie die ze heeft is dat ze het heerlijk vindt om buiten te zijn. ‘Ik moet echt in mijn eentje buiten dwalen, de wind voelen, om in een staat van zijn te komen bij wie ik diep van binnen echt ben, misschien wel in verbinding met ook mijn voorouders’. ‘Dat is een soort state of mind waar ik altijd naar zoek, ook tijdens mijn werk.

Het pand waar ze haar winkel heeft en waar ik haar spreek leent zich hier ook perfect voor, met de sfeer, alle hoekjes, verschillende etages en de manier waarop het licht van buiten naar binnen schijnt, zegt ze.

Een wens die ze beroepsmatig nog heeft is het nog beter leren van stenen zetten in sierraden, iets wat heel specialistisch is. Over wensen op persoonlijk hoeft ze niet lang na te denken. ‘Ik zou graag in een huis buitenaf wonen en ik vind het heel belangrijk om mijn zoon groot te zien worden.

En hoewel ze qua levenspad het licht al lijkt te hebben gezien heeft ze tot slot nog één andere wens: Het noorderlicht zien !

Vandaag was ik te gast bij niemand minder dan Maartje
Kranenborg.